

- 100791

دانشگاه تهران

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

مشروطیت از منظر نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی
(ماهیت، نیازهای ساختاری، زمینه ها و موانع تحقق)

نگارش

مرتضی منشادی

استاد راهنمای

دکتر حمید احمدی

استادان مشاور

دکتر صادق زیبا کلام

دکتر علیرضا صدرا

۲۰ / ۷ / ۸۸

پایان نامه برای دریافت درجه دکتری

در رشته علوم سیاسی

تیرماه ۱۳۸۷

۱۴۰۷۹۷

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

گروه آموزشی علوم سیاسی

گروهی دفاع از رساله دکتری

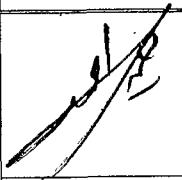
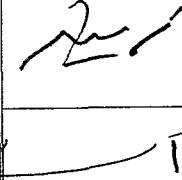
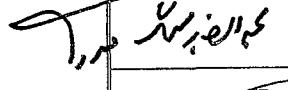
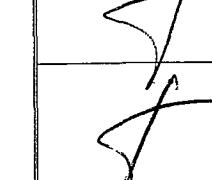
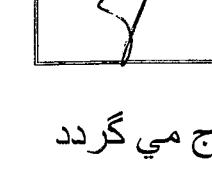
هیات داوران رساله دکتری: مرتضی منشادی

در رشته: علوم سیاسی

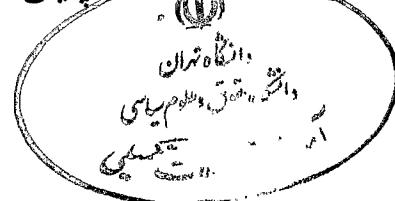
با عنوان: مشروطیت از منظور نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی

را در تاریخ: ۱۳۸۷/۴/۳ با درجه **پیارفوب ۱۸۱** ارزیابی نمود.

- گرایش: جامعه‌شناسی سیاسی

ردیف	مشخصات هیات داوران	نام و نام خانوادگی	مرتبه دانشگاهی	دانشگاه یا موسسه	امضاء
۱	استاد راهنما استاد راهنمای دوم (حسب مورد)	دکتر حمید احمدی	استاد	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۲	استاد مشاور	دکتر صادق زیبا کلام	استاد	"	
۳	استاد مشاور دوم (حسب مورد)	دکتر علیرضا صدرا	استادیار	"	
۴	استاد مدعو خارجی	دکتر عبدالرضا هوشنگ مهدوی	استاد	دانشگاه امام صادق(ع)	
۵	استاد مدعو خارجی	دکتر محمد باقر حشمت زاده	استاد	دانشگاه شهید بهشتی	
۶	استاد مدعو داخلی	دکتر محسن خلیجی اسکویی	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۷	استاد مدعو داخلی	دکتر حمیدرضا ملک محمدی	استادیار	"	
۸	معاون یا نماینده معاون تحصیلات تکمیلی دانشکده	دکتر حمیدرضا ملک محمدی	استادیار	"	

تذکر: این برگه پس از تکمیل هیات داوران در نخستین صفحه پایان نامه درج می گردد

تقدیر و تشکر

سخن را با عرض امتنان به پیشگاه استادان ارجمند دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، جناب آقایان دکتر حمید احمدی، دکتر صادق زیبا کلام و دکتر علیرضا صدرا، آغاز میکنم. راهنمایی های استادانه دکتر احمدی، توفیق امر خطیر پژوهش را بر من آسان کرد. دکتر زیبا کلام و دکتر صدرا، وقت زیادی را صرف مطالعه این رساله و مشاوره نمودند. بدون تردید راهنمایی ها و ارشادات آنان بر کیفیت این رساله افزوده است. در خلال نگارش رساله حاضر، بسیاری از دوستان و همکارانم، با پیشنهادهای ارزنده خود، باعث شدند دیدگاههای بهتری نسبت به موضوع مورد نظر، داشته باشم. در این مورد به همکارم، دکتر محسن خلیلی، بیش از هر کس مایل هستم؛ چرا که نزد خلال نگارش این رساله، همواره مشوقم بود و سخاوتمندانه منابع کمیاب و مورد نیاز را در اختیار قرارداد. از کمکها و حمایت های همکاران دیگر دکتر سید حسین اطهری و دکتر احمد حقیر نیز صمیمانه سپگزاری می کنم. همچنین از دکتر سید محمد علی تقی، که رحمت شایان توجهی در نمونه خوانی ترجمه ها و تطبیق با متون اصلی را تقبل کرد، تشکرمی کنم.

بسیاری از همکارانم در کتابخانه دانشکده علوم اداری و اقتصادی دانشگاه فردوسی مشهد، نیز با من همکاری کرده اند. از همه آنان سپاسگزارم.

چکیده

این رساله به بررسی مذاکرات مجلس اول شورای ملی در چهارچوب جامعه شناسی تاریخی می پردازد. براین اساس جایگاه تاریخی - اجتماعی جنبش مشروطه خواهی مشخص می شود. در مطالعه جنبش مشروطه خواهی - همچون پدیده ای اجتماعی و سیاسی - یکی از مهمترین موضوعات، در ک و فهم فعالان آن جنبش از مفاهیم، مبانی و اهداف آن جنبش می باشد. از زمان پیروزی جنبش مشروطه خواهی تا به امروز، تحقیقات فراوانی در رابطه با آن انجام گرفته است. گروهی از پژوهشگران، از عده در ک معنای مشروطه و مشروطیت دفاع می کنند. این گروه با شروع از جایگاه تاریخی و فرهنگی، در مبانی مشروطه خواهی تردید می کنند. این گروه با شروع از جایگاه تاریخی - اجتماعی می دانند. گروه دیگری از شکست مشروطیت سخن می گویند. این گروه بر طرز تفکر مشروطه خواهان و ناآگاهی رهبران جنبش از شرایط جامعه ایران تأکید می نمایند. گروهی دیگر جنبش مشروطه خواهی را دستاورده تجار، روشنفکران و روحانیان می انگارند، و سرانجام گروهی آن را نتیجه پی گیری مصالح انگلیسیان در ایران می دانند و آن را جنبشی برآمده از خواست مردم و رهبران جنبش به شمار نمی آورند. بررسی مذاکرات نخستین مجلس شورای ملی، هرگونه داوری کلی درباره میزان آشنایی رهبران جنبش مشروطه خواهی با مفاهیم، مبانی و اهداف آن جنبش را بسیار دشوار می سازد. نمایندگان آن دوره مجلس از میان اصناف گوناگون برگزیده شده بودند و بنابراین فهم و درکی متناسب با بینش موکلان خود از مشروطیت را ارائه می دادند. نمایندگان در مذاکرات خود بر شکل گیری حکومت مشروطه به عنوان یک نظام سیاسی مدرن پافشاری می کردند. ترتیب مذاکرات و تصویبات مجلس، منعکس کننده معرفت و شناخت نمایندگان از عوامل مؤثر در موقیت و یا شکست مشروطیت است. به عبارت دیگر، این مذاکرات لایه هایی از خواسته های مشروطه طلبان را آشکار می - سازد که برنیازهای جامعه در مسیر مدرن شدن منطبق است و کنش مشروطه خواهان و مذاکرات نمایندگان را مکمل یکدیگر می سازد. این رساله در پنج فصل تنظیم شده است: فصل اول کلیات طرح تحقیق را شامل می شود. فصل دوم مشتمل بر چهارچوب نظری است. در فصل سوم شرایط و زمینه های شکل گیری جنبش مشروطه خواهی مورد بررسی قرار گرفته است. فصل چهارم بازتاب معنا، عوامل و شرایط پیروزی مشروطه در مذاکرات نمایندگان مجلس اول شورای ملی بررسی می کند. فصل آخر نیز به موانع و مشکلات موجود در مسیر دستیابی به اهداف مشروطیت از منظر نمایندگان مجلس اول شورای ملی می پردازد.

فهرست مطالب

صفحه

۱	فصل اول: مقدمه و کلیات طرح نحقیق
۲	۱-۱- مقدمه
۴	۱-۲- طرح مسئله
۷	۱-۳- سوالات تحقیق
۷	۱-۴- فرضیه تحقیق
۷	۱-۵- مفاهیم کلیدی
۱۰	۱-۶- روش تحقیق
۱۲	۱-۷- روش جمع آوری اطلاعات
۱۲	۱-۸- سوابق پژوهش (ادبیات موضوعی)
۱۸	۱-۹- نقطه تمرکز
۱۸	۱-۱۰- پیامدهای تحقیق
۱۹	۱-۱۱- سازماندهی پژوهش
۲۱	فصل دوم: چهار چوب نظری: متداولوژی جامعه شناسی تاریخی
۲۲	۲-۱- مقدمه
۲۳	۲-۲- اصالت عاملیت
۲۴	۲-۳- ساختارگرایی (اصالت ساخت)
۲۵	۲-۴- ساخت یا بی (ساختار بندی)
۲۷	۲-۵- جامعه شناسی تاریخی

فصل سوم: شرایط سیاسی، اجتماعی و اقتصادی شکل گیری جنبش مشروطه	۴۲
۱-۳- پیروزی جنبش مشروطه خواهی	۴۴
۲-۳- عاملان و ساختارها	۵۱
۳-۲-۳- شاه و دربار	۵۲
۳-۲-۲-۳- روحانیان	۵۵
۳-۲-۲-۳- ایلات و عشایر	۵۹
۳-۴-۲-۳- اشراف و زمینداران بزرگ	۶۲
۳-۵-۲-۳- تجار و بازرگانان	۶۴
۳-۶-۲-۳- توده مردم	۶۸
۳-۷-۲-۳- روشنفکران	۷۲
۳-۳- شرایط اقتصادی	۷۵
۴-۳- وضعیت سیاسی	۸۰
۴-۵- پیشینه اصلاحات	۸۶
۴-۶- تأثیر قدرتهای خارجی بر تحولات ایران	۹۳
۴-۷- معنای مشروطیت و ویژگی های دولت مشروطه	۱۰۰
فصل چهارم: مشروطیت از منظر نمایندگان	۱۰۸
۴-۱- مشروطیت، مشخصات و نیازهای نهادی آن	۱۰۸
۴-۱-۱-۴- اهمیت مجلس به عنوان نهاد اصلی مشروطیت	۱۰۹
۴-۲-۱-۴- انتخابات	۱۱۲
۴-۳-۱-۴- تفکیک قوا و وظایف مجلس	۱۳۴
۴-۲-۴- نهادینه کردن مشروطیت	۱۴۵
۴-۳-۴- ساختارهای جدید سیاسی و توزیع افقی قدرت	۱۶۷
۴-۴-۴- مسئولیت وزرا در برابر مجلس	۱۷۵
۴-۵- ضرورت کسب رای اعتماد وزرا از مجلس	۱۹۲
۴-۶- تصویب قوانین جدید به منظور تعمیس ساختارهای نو و سامان دادن به اوضاع کشور	۱۹۶
۴-۱-۶-۴- امور شهری و زندگی اجتماعی	۱۹۹
۴-۲-۶-۴- قوانین مربوط به صادرات و واردات	۲۰۵

۲۰۷.....	۳-۶-۴-امنیت راه ها
۲۱۲.....	۴-۶-۴
۲۱۸.....	۷-۴-آزادی مطبوعات
۲۲۷.....	۴-۸-ایجاد نهادهای اقتصادی نو
۲۳۵.....	فصل پنجم: موانع و مشکلات تحقق مشروطیت از منظر نمایندگان
۲۳۶.....	۱- تداوم استبداد و تمرکز قدرت
۲۴۴.....	۲- عدم همکاری حکومت و نهادهای حکومتی
۲۵۳.....	۳- عدم درک صحیح از مشروطیت
۲۵۵.....	۴- ناامنی و اغتشاش
۲۶۰.....	۵- اختلافات سیاسی
۲۶۵.....	نتیجه گیری
۲۷۵.....	منابع فارسی
۲۸۶.....	منابع انگلیسی

فصل اول: مقدمه و کلیات طرح تحقیق

۱-۱- مقدمه

نهضت مشروطه جنبش سیاسی- اجتماعی منحصر به فردی در تاریخ ایران است که در هیچ یک از ادوار تاریخ کهن این سرزمین سابقه ندارد. درنهضت ها و قیامهای پیش از مشروطه نوع و روش حکومت مورد تعرض قرار نمی گرفت، بلکه آنچه تغییر می کرد فرد یا سلسله حاکم بود. مشروطه خواهان، در جامعه ای که اکثریت مردم آن روستانشین و بیساد بودند وعقب ماندگی در همه ساحت های زندگی وجود داشت، استبداد دیر پای حکومت را شکست دادند و بزرگترین تحول تاریخی رادر ایران به وجود آوردند. از این جنبش مشروطه خواهی ایران رامیتوان اولین انقلاب مشروطه آسیا دانست.

نهضت مشروطه، تمامی روابط اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جامعه را زیرورو کرد؛ و کلماتی مانند عدالت خانه، مجلس، انتخابات و قانون وارد واژه نامه سیاسی ایران شد. از زمان پیروزی جنبش مشروطه خواهی تا به امروز، جنبشها و رخدادهای سیاسی و اجتماعی همه به گونه ای از آن تاثیر پذیرفته اند. علیرغم این اهمیت، متاسفانه بررسی این پدیده به عنوان یک جنبش اجتماعی، حجم کمی از تحقیقات را به خود اختصاص داده است. محققان و تصمیم گیران، برای شناخت مسائل امروز، نیاز اساسی به شناخت همه جانبه و علمی این جنبش دارند.

بازنویسی تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران، با فراز و فرودهای بسیار آن، سابقه ای طولانی ندارد. واقعی این جامعه بالنوع اطلاعات نادرست و گاه آمیخته به تعصی شدید همراه است، چنانکه تاریخ ایران در موارد بسیاری واژگونه ثبت و نگارش یافته است. بدین ترتیب تشخیص سره از ناسره سخت مشکل است. علاوه بر این تاریخ معاصر ایران- بدون افتادن به دام نظریه توطئه- با اغراض

ییگانگان و دخالت آنان در آمیخته است. جنبش مشروطه خواهی نیز جدای از این مشکل نیست. وجود تعابیر گوناگون و تفسیرهای گاه ضد و نقیض مovid این نظر است.

نهضت مشروطه از زمان پیروزی تا کنون مورد توجه همگان بوده است و در رابطه با آن در محافل مختلف علمی و غیرعلمی تفاسیر و گزارشات متفاوتی ارائه شده است. در دوران پیروزی جنبش مشروطه، همه جا، از خانواده گرفته تا ماقن عمومی بحث و گفتگو پیرامون حقوق ملت ولزوم حکومت قانون رواج یافته بود. جنبش مشروطه، رعیت را به ملت تبدیل کرده بود و رهبران جنبش، برای دستیابی به این هدف، ابزارهای ارتباطی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی متعددی به کار گرفته بودند. عده ای با ساختن تصنیف‌های سیاسی و اجتماعی، استبداد و استبداد خواهان را به ریش خود گرفتند. جمعی با وضع و خطابه، انتشار روزنامه و پراکندن اعلان و شبنامه به ستیزیا خود کامگی می‌پرداختند. البته استبداد و هواداران استبداد نیز این وسیله‌ها را در دسترس داشتند. اما از آنجا که بدون پشتونه اعتماد مخاطب، موقیت بسیار دشوار است، در این مبارزه توفیق چندانی به دست نیاوردند. به عبارت دیگر، پیروزی مشروطه خواهان، "رعیت" را به "ملت" تبدیل کرده بود و ملت آزادی خود را پاس می‌داشت.

آرمانهای جنبش مشروطه، برای پیشگامان جنبش روشن بود. بخشی از اهداف مشروطیت را می‌توان چنین برشمرد: حکومت قانون، آزادی، استیفای حقوق ملت، تفکیک قوا و جلوگیری از خودکامگی قدرت. پیشگامان جنبش مشروطه مردمان آگاه و از جان گذشته ای بودند که با وجود تعداد اندک، در برابر نیروهای مخالف ایستادند. عظمت کار آنان، دیگران را به موضعگیری‌های مختلف واداشته است. بدیهی است شناخت و گزارش درست این واقعه می‌تواند بر سطح تعامل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جامعه و تسریع فرایند رشد و ترقی کشور تاثیر شایانی داشته باشد. امروز نیاز جامعه ما به بازکاوی و بازشناسی دقیق جنبش مشروطه غیرقابل انکار است.

جنبش مشروطه درست رویدادهای گوناگون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه ایران به وقوع پیوست، که در واقع برآیند عملکرد مجموعه ای از نیروهای اجتماعی و ساختارهای اجتماعی داخلی و رقابت‌های خارجی بود. اهمیت جنبش مشروطه و تغییرات سیاسی- اجتماعی و فرهنگی ناشی از آن تحلیل دقیق این واقعه را ضروری می‌سازد. انسان به همان اندازه ای که به شناخت دست بیابد به همان مقدار نیز در عمل موفق خواهد بود. بدون تردید دستیابی به شناخت درست هم کار ساده ای نیست. و موانع و آفات روش شناختی و معرفت شناختی بسیاری، در ک دقيق

پدیده ها را دشوار میسازد. درمورد پدیده های تاریخی که با واسطه مورد شناسایی قرار می گیرند این دشواری چندین برابر است؛ زیرا علاوه بر مشکلات معرفتی و روشنی شناسنده، انگیزه ها اغراض و علایق مختلف مورخ و شناسنده نیز بر مشکلات افزوده می شود

انقلاب مشروطه ایران را مورخان بیشتر از سایر محققان بررسی و مطالعه کرده اند بنابراین شیوه حاکم بر مطالعات از یک سو بیشتر جنبه توصیفی دارد و از سوی دیگر بنا به ماهیت مطالعات تاریخی از نوع خاص گوایانه است. در مواردی هم که مطالعات به توضیح علل رویدادها و ارتباط میان عوامل، داده ها، رویدادها و... می پردازند، بیش از آنکه بررسی هایی متکی بر یک چهارچوب نظری آگاهانه باشند، برپیش فرض های مطرح نشده یا رویکردهای نظری کلان اما نامصرح مورخان استوار است. بنابراین از نظر روش شناختی، این رساله بیشتر پیرو سنت دانشمندان علوم سیاسی و جامعه شناسانی چون بارینگتون مور و تدالسکاچبول است که در پژوهش‌های خود بر "ویژگی های تاریخی" بیش از تعمیم های جهان شمول تاکید می کنند.

اگرچه بر سر اینکه مشروطیت یک انقلاب بود یا یک جنبش اجتماعی و سیاسی، اختلاف نظر وجود دارد، اما این اختلاف ناشی از برداشت های متفاوتی است که در مورد حدود و تغور مفهومی این دو پدیده در آثار جامعه شناسان و جامعه شناسان سیاسی وجود دارد. به نظر می رسد در اینکه هر انقلابی جنبش است، اما هر جنبشی انقلاب نیست یا لزوماً به انقلاب منجر نمی شود، اتفاق نظر وجود داشته باشد. در این رساله، مشروطه به عنوان یک جنبش اجتماعی - سیاسی در نظر گرفته شده است و با استفاده از روش جامعه شناسی تاریخی، به بررسی جایگاه تاریخی - اجتماعی آن پرداخته شده است. با این روش فهم و درک نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی از ماهیت، نیازهای ساختاری، زمینه ها و موانع تحقق مشروطیت مورد تبیین قرار گرفته است. در این رساله تلاش می شود بر اساس فرضیه های تحقیق درسه بخش مجزا، جنبش مشروطه، عوامل به وجود آورنده آن و فهم نمایندگان از موارد ذکر شده تبیین و تفسیر شود. بدون تردید شناختی که به این ترتیب به دست می آید، دستیابی به دانش مفید، نقادی علمی و تفسیر دقیقری از جنبش مشروطه خواهی، خواهد بود.

۱ - ۲ - طرح مسئله

موضوع جنبش مشروطه، اصلاح طلبی، تجدد و نوشنده بود. در بستر تحولات به وجود آمده در عصر قاجاریه و ظهور و نشر افکار جدید سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در ایران، این موضوعات

مورد توجه قرارداشت و جامعه ایران با همه تلاشها و کوششهای صدسال گذشته، همچنان بدنیال آنها است؛ به همین دلیل جنبش مشروطه تازمانیکه بحث اصلاحات، نوشنده توسعه در ایران مطرح باشد، طزاوت و تازگی خود را از دست نخواهد داد. بنابراین مطالعه، تحقیق و بررسی جنبش مشروطه، صرفاً برداختن به گذشته تاریخی نخواهد بود، زیرا مضامین و مفاهیم آن همچنان بحث روزاست و آینده جامعه ما را شکل خواهد داد.

تجربه اصلاحات در ایران به دوران صفویه باز می‌گردد. تا پیش از مشروطیت اصلاحات به طور عمده وابسته به نهاد سلطنت و تابع تمایلات آن بود. اصلاحات غالباً مقطعی و کوتاه مدت بودند و با تصمیم شاه آغاز و متوقف می‌شدند. تلاش‌های عباس میرزا، قائم مقام فراهانی، میرزا تقیخان امیرکبیر و سپهسالار ازان‌منونه‌های بر جسته برنامه‌های اصلاحات قبل از مشروطیت می‌باشند.

شکست اصلاحات از بالا در درون ساختار قدرت دوره قاجاریه، منجر به پیدایی و گسترش جنبش مشروطه شد. تلاقي اصلاح طلبان حکومتی و روشنفکران و طبقه متوسط، سرآغاز عصر مشروطه خواهی رارقم زد. دوره‌ای که در حقیقت تلاشی جمعی برای یافتن راهی برای دستیابی به زندگی بهتر بود. مشروطه خواهان دریافته بودند که با ساختارهای موجود و کهنه جامعه نه می‌توان استقلال و کیان میهن را حفظ کرد، و نه راهی برای ورود به دنیای مدرن وجود دارد.

دولت ایران در نیمه دوم دوره قاجارها به شکلی غیرمتشكل و ناهمانگ اداره می‌شد. عمده ترین نیروهای اجتماعی یعنی دیوانسالاران ارشدو تجار عمدۀ در آن نقشی نداشتند؛ زیرا به ندرت می‌توانستند به قدرتی یکپارچه دست یابند. به علاوه رقابت‌های شخصی وحدت آستان را از بین برده بود، صدراعظم نیز به ندرت همانند مدیری قدرتمند عمل می‌کرد. با اینکه تمام ابزارهای حکومتی در تهران مرکز گردیده بود، اما قدرت حکومت یک مرکز واحد نداشت. روابط حامی-پیرو، روند سیاسی را دچار گسیختگی ساخته بود و به این ترتیب، ایران دولت قدرتمندی که قادر به اتخاذ تصمیم، به خصوص در زمینه‌هایی که مستلزم تغییرات اساسی بود، نداشت.

جنبش مشروطه، نهضتی اصلاح‌گرایانه و نوگرایی بود. رهبران و فعالان جنبش مشروطه و مشروطیت در سازماندهی توده ها و نشر افکار انقلابی گام‌هایی برداشتند، روشنفکران در حد توان خود در اعتلای فرهنگی کوشیدند، علمای آزادیخواه همگام با دیگر آزادیخواهان و انقلابیون سرشت استبداد را افشا کردند و با آن به مبارزه برخاستند. عمل و اندیشه همراه شدند و فرهنگ گروه حاکم به جنگ طلبیده شد. به عبارت دیگر مشروطیت ایران برآیند فرایندی بود که آگاهی، عزم، اراده و حرکت

برای دگرگون کردن وضع جامعه ایران - که نابسامان تلقی می شد- از مولفه های اساسی آن بشمار میرفت. معتقدان به ضرورت دگرگونی از همه اقسام و اصناف برای از میان بردن استبداد، ظلم، فقر و جهل و به طور کلی نابسامانی ها به پا خاستند؛ آنان راهی را گشودند که نسل های بعدی در آن گام گذاشتند

باتوجه به آنچه گفته شد، جنبش مشروطه، مردمانی دارای زمینه های مختلف اقتصادی، اجتماعی، اعتقادات مذهبی و ایدئولوژی های متنوع را به صورتی منحصر به فرد گردآورد. بنابراین، مشروطه و مشروطیت برای گروه های مختلف، معانی مختلفی داشت. به همین علت است که گروهی مشروطه را "کارانگلیسی ها" دانسته اند؛ گروهی مدعی هستند که مشروطیت مبارزه ای علیه استعمار و استبداد بود؛ بعضی معتقدند که علمای آزادیخواه "مشروطه را گرفتند و به دست مردم دادند" گروهی اعلام می دارند که "خیزش مشروطیت خود، علیه علما و امرا بود" مورخانی به تأکید تصریح کردند که "شالوده حکومت قانون" را از دیرباز روشنفکران و فرنگ رفتگان ریختند و به انجام رساندند. جمعی بر این عقیده اند که "رشته امور" راسوسیال دموکرات های قفقاز به دست داشتند و در "نهان" پیش می برند. برخی نوشته اند که اگر انجمانها و کمیته های انقلاب نبودند، مشروطیت تحقق نمی یافت. دسته ای فتواده اند که انقلاب دلالت بر سرنگونی نظم کهنه و چیرگی نظم نوین دارد.

درهایک از این تعابیر واقعیتی و حقیقتی وجود دارد. تعارض در میان تفسیرها، خود بازتاب تعارض در میان افکار و اهداف نیروهای مختلف الرای و هواداران و شرکت کنندگان در جنبش مشروطه است؛ چراکه هریک از شرکت کنندگان، هدف جنبش را بر مبنای باورها، آرزوها، و تمایلات خود تعیین میکردند؛ و در ک ویژه ای از مشروطیت ارائه می دادند. بدین ترتیب جنبش مشروطه خواهی از منظرهای متفاوتی مورد مطالعه، تحقیق و بررسی قرار گرفته است؛ اما اساساً پژوهشی مبتنی بر درک و فهم نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی از مشروطه و مشروطیت انجام نگرفته است.

نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی به صورت صنفی و طبقاتی انتخاب شدند. از ابتدای تشکیل مجلس، همه گروه ها، اقسام و طبقات شرکت کننده در جنبش مشروطه، چاره همه آلام و نابسامانی ها و تحقق آرزوها و تمایلات خود را از مجلسیان درخواست می کردند. بنابراین به نظر می رسد مذاکرات نمایندگان در نخستین مجلس شورای ملی، هم درک آنان از مفهوم، ماهیت

و آرمانهای جنبش را روشن می سازد و هم بازتاب مطالبات و فهم موکلان آنها از مشروطه است. درنتیجه بررسی مذاکرات نمایندگان، توضیح دهنده ماهیت، نیازها و موانع تحقق اهداف مشروطه خواهان می باشد. تمرکز بر این مذاکرات می تواند شناختی فارغ از برداشت‌ها، پیشداوری‌ها و ارزش‌های شخصی محققان در خصوص جنبش مشروطه خواهی فراهم آورد.

۱ - ۳- سوالات تحقیق

با توجه به مطالب پیش گفته شده، این رساله در صدد پاسخگویی به سوالات زیراست:

سؤال اصلی) نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی، چه برداشتی از مشروطه داشتند و چه اهداف و مشکلاتی برای آن متصور بودند؟

سؤال فرعی) از منظرنمایندگان اولین مجلس شورای ملی- به عنوان مدیران و کارگزاران جنبش مشروطه- نیازهای ساختاری استقرار مشروطیت چه بود؟

۱ - ۴- فرضیه تحقیق

در پاسخ به پرسش‌های ذکر شده، فرضیه‌های زیر را می توان ارائه نمود:

فرضیه اصلی: نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی، مشروطه را جنبشی اجتماعی می دانستند که هدف آن ایجاد اصلاحات بنیادی بود؛ و مقاومت‌های شدیدی را از جانب نخبگان حاکم و حامیان داخلی و خارجی آنها پیش بینی می کردند.

فرضیه فرعی: نمایندگان اولین مجلس شورای ملی، مشروطیت را حرکتی سیاسی - اجتماعی - ایجاد ساختارهای سیاسی - اجتماعی جدید می دانستند.

۱ - ۵ - مفاهیم کلیدی

جنبش اجتماعی: براساس آرای تورن جنبشهای اجتماعی بر اصول سه گانه ای پی ریزی شده اند که در حقیقت دلیل موجودیت آنها است:

۱- اصل هویت: یک جنبش اجتماعی ابتدا باید دارای هویتی باشد؛ یعنی مشخص نماید که از چه افرادی تشکیل شده است و مدافع و محافظ چه منافعی است (کارگران، زنان، دهقانان، جنبش- ملی و...) برای فهم ذات و کنش یک جنبش اجتماعی سوالاتی به گونه زیر مطرح است:

الف: جنبش معرف چه کسانی است ؟

ب: به نام چه کسانی صحبت می کند یا ادعا دارد که سخنگوی چه کسانی می باشد؟

ج: مدافع و محافظ چه منافعی است؟

۲- اصل ضدیت یا مخالفت: جنبش اجتماعی لزوماً دارای حریف است. اصل ضدیت یعنی جنبش اجتماعی همیشه در برابر نوعی مانع یا نیروی مقاوم قرار دارد و در نتیجه سعی در، درهم شکستن دشمن یا دشمنانی دارد.

۳- اصل همگانی بودن: یک جنبش اجتماعی به نام ارزش هایی برتر، ایده هایی بزرگ، فلسفه ویا ایده ای مذهبی آغاز می گردد. کنش آن ملهم از تفکر و عقیده ای است که تا حد امکان سعی در گسترش و پیشرفت دارد. (روشه، ۱۳۷۴: ۱۶۶ و ۱۶۷)

باتامور، جنبش اجتماعی را کمتر سازمان یافته و بدون عضویت منظم و سازمان یافته می داند. (باتامور، ۱۳۷۶: ۵۶) آنتونی گیدنر، جنبش اجتماعی را کوششی جمعی برای پیشبرد منافع مشترک یا تامین هدفی مشترک از طریق عملی خارج از حوزه رسمی تعریف می کند. (گیدنر، ۱۳۷۴: ۶۷۲) به اعتقاد گی روشه، در جنبش های اجتماعی سه کار کرد به شرح زیرقابل ملاحظه است:

الف: کار کرد رابط یا میانجی بودن، به عنوان عاملین فعالی که بین افراد از یک طرف و ساختها و حقایق اجتماعی از طرف دیگر نقشی میانجی به عهده دارند. این وظیفه میانجیگری به شیوه های زیر صورت می گیرد:

الف ۱) جنبش های اجتماعی موجب شناساندن جامعه و ساخت های آن به اعضای این جنبش ها وسایرین می گردند، یعنی بعضی حقایق اجتماعی را به آنها تفهم می نمایند.

الف ۲) جنبش های اجتماعی وسیله ارتباطی موثری در مشارکت محسوب می گردند.

الف ۳) جنبش های اجتماعی در جامعه جدید به صورت یکی از گروه های اصلی واسط درآمده اند که به وسیله آن اعضای جامعه می توانند منافع خود را حفظ کنند.

ب: کار کرد ایجاد و بالا بردن آگاهی های جمعی: جنبش اجتماعی ذاتاً موجب ایجاد و گسترش نوعی شعور جمعی سیاسی در یک جامعه یا در بخش خاصی از جامعه می گردد.

ج: کار کرد ایجاد فشار: جنبش های اجتماعی با فشاری که بر نخبگان قدرت وارد می آورند بر توسعه تاریخی جوامع اثر می گذارند. این فشار ها ممکن است به طرق مختلف عمل کنند (مبارزات

تبليغاتي به منظور تاثير بر افکار عمومي، تهديد، اعتصاب، تحريم، تظاهرات و...) (روشه، ۱۳۷۴: ۱۷۰-۱۷۲

انقلاب: به اعتقاد هانتينگتون، انقلاب تمام عيار در بردارنده نابودی سريع و خشونت آميز نهادهای سياسي موجود، تحرك گروه هاي جديد در عرصه سياست و ايجاد نهادهای سياسي نوين است؛ كه ترتيب و روابط اين سه عنصر انقلاب ممکن است از انقلابي به انقلاب ديجر متفاوت باشد. (هانتينگتون، ۱۳۷۰: ۳۸۸) تدالاسکاچپول، انقلاب را اينگونه تعريف می کند: "دگرگوني سريع و بنیادي در ساختارهای حکومتی و طبقاتی یک جامعه... به همراه و تا حدودی توسط قیام های طبقاتی از پایین. (اسکاچپول، ۱۳۷۸: ۳۷) آنتونی گیدنر، انقلاب را چنین توصيف می کند: "تصرف قدرت حکومتی از طريق روش های خشن و توسط رهبران یک جنبش توده ای و استفاده متعاقب از قدرت کسب شده برای آغاز فرایندهای اساسی اصلاحات اجتماعی." (گیدنر، ۱۳۷۴: ۶۷۱)

با توجه به تعاريفي که از انقلاب ارائه شده است، احتمالاً چهار ويزگي مشترك و اساسی را میتوان در انقلاب تشخيص داد:

- ۱- دگرگوني های ناشی از انقلاب، جامع، بنیادين و چند بعدی می باشند.
- ۲- انقلاب ها معمولاً "در شکل بسیج وسیع توده ای و نسبتاً" سازمان یافته ظاهرمی شوند.
- ۳- انقلاب ها معمولاً "از بازار خشن و قهرآمیز برای تخریب و تسخیر ماشین حکومت استفاده میکنند.
- ۴- انقلاب ها معمولاً "سريع و شتابان انجام میگيرند.

اصلاح: اصلاح بر خلاف انقلاب پدیده ای خشونت آميز نیست. اصلاحات بيشتر از جانب حکومت و طبقات بالاي جامعه عرضه میشود. اصلاحات یک نوع بازسازی و مهندسی سياسي در ارکان نظام های حکومتی است تا بقای رژیم های سياسي طولانی تر شود. به عبارت دیگر اصلاحات نوعی بازسازی سياسي در مقابل گسل های سياسي و گسترهای اجتماعی است. بدین ترتيب اصلاح دارای ويزگي های زير می باشد:

- ۱- تغييرات جزئی در نظام اجتماعی - سياسي که کل نظام را نشانه نرفته است.
- ۲- در انجام اصلاحات لزوماً نيازی به بسیج وسیع توده ها نمی باشد. اصلاحات می توانند توسط حکومت و يا توسط جنبش ها انجام پذيرند.
- ۳- اصلاحات معمولاً "با روش های مسالمت جويانه و قانوني تحقق می يابند.

۴- اصلاحات به طور تدریجی و مرحله به مرحله صورت می گیرند.(مشايخی، ۱۳۷۹: ۱۲)

تحول اجتماعی: گی روش تحول اجتماعی را مجموعه ای از تغییرات می داند که در طول دوره ای طولانی (طی یک و شاید چند نسل) در یک جامعه رخ می دهد. (روشه، ۱۳۷۴: ۲۰)

تغییر اجتماعی: تغییر اجتماعی اصطلاحی چندپهلو است. بعضی اوقات در معنای محدود استفاده می شود، که در این صورت به تغییرات در ساخت اجتماعی اشاره می کند (مثلاً تعادل بین طبقات مختلف اجتماعی)، اما در معنای بسیار وسیعتر نیز به کار می رود که سازمان سیاسی، اقتصاد و فرهنگ را در بر می گیرد. (پیتربرک، ۱۳۸۱: ۱۶۳) علاوه بر این تغییر اجتماعی را پدیده های قابل بررسی و روئیتی دانسته اند که در مدت زمانی کوتاه رخ میدهد، به صورتی که هر شخصی در طول زندگی خود یا طی دوره کوتاهی از زندگی اش می تواند آنرا شخصاً پیگیری کند و نتیجه قطعی یا موقعی آنرا دریابد. تغییر اجتماعی از این منظر در یک محدوده جغرافیایی و اجتماعی معین صورت می گیرد؛ و همین ویژگی تغییر اجتماعی را از تحول اجتماعی متمایز می کند. (روشه، ۱۳۷۴: ۲۰)

۱-۶ - روش تحقیق

پدیده های اجتماعی واقعی و چیزهایی هستند که در جهان رخ میدهند؛ به همین دلیل فهم آنها مستلزم چیزی بیش از دانستن این نکته است که آنها چه معنایی دارند؛ مباید این را هم بدانیم که آنها چرا اتفاق می افتد؟ (برایان فی، ۱۳۸۱: ۲۱۲) با توجه به این مهم رساله حاضر با استفاده از روش جامعه شناسی تاریخی به بررسی موضوع مورد علاقه خود می پردازد. جامعه شناسی تاریخی بیش از آنکه بر ارائه اطلاعات جدید تاریخی تاکید کند، به بحث و بررسی درباره علل و قوی یک پدیده اجتماعی در شرایط خاص تاریخی توجه می نماید. با درنظر گرفتن این روش، در پژوهش حاضر دو محور مورد توجه بوده است: یک محور تجربی و یک محور تحلیلی. در بعد تجربی خاستگاه فعالیتها و نتایج آن بررسی می شود؛ که بیانگر خواسته های اقتصادی، ملی، مذهبی و سیاسی است. در این بعد، زمینه های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جنبش مشروطه خواهی بررسی می شود تا خصیصه های تاریخی و اجتماعی مشروطیت در فرایند اصلاح طلبی ایرانیان مشخص گردد. از منظر تحلیلی، سه بعد تشریحی مورد توجه قرار می گیرد؛ اول، برداشت های فرهنگی به بررسی باورهای عمومی اختصاص دارد که به زندگی مردم معنی می بخشدند. دوم، در بررسی های ساختاری، چگونگی سازماندهی فعالیت های بازیگران سیاسی ارزیابی می شود. سوم، توضیحات رفتاری، شرایط خاصی را تشریح می کند که در شکل دهی نگرش ها، مشارکت و رهبری نقش دارند.

تعامل میان این سه بعد چهار چوب تجزیه و تحلیل را شکل می دهد. به عبارت دیگر، با استفاده از این ابعاد، چگونگی فهم نمایندگان از مبانی، مفاهیم و اهداف مشروطیت، بررسی می گردد.

توضیح اینکه، در محور تجربی، تلاش می شود شرایط اولیه و فرایندهایی که موجب ایجاد جنبش مشروطه خواهی شده اند، مورد بررسی قرار گیرند. در تبیین علی پدیده اجتماعی میتوان از تحلیل فرایند تصمیم گیری عاملان عقلانی شروع کرد، در نتیجه به ارزش ها، هنجارها و فرهنگ توجه نمود. از سوی دیگر، برخی از جامعه شناسان از دگرگونی، تصوری "گروه مدار" و برخی دیگر تصوری "فرد مدار" دارند. به عبارت دیگر، برخی از دگرگونی، در کی گروهی دارند، یعنی هر تغییری که به وقوع می پیوندد باید تمام اعضای گروه مربوطه را شامل شود؛ در حالی که گروهی از دگرگونی، برداشتی فردی دارند؛ یعنی فرد می تواند هم نسبت به تغییر واکنش نشان دهد و هم آن را مهار کند. فرد ممکن است از دگرگونی سود ببرد یا شرایط زندگی خودرا کاملا مستقل از گروه یا گروه هایی که به آنها تعلق دارد، تغییردهد. می توان به این دو برداشت، تصور سومی راهم اضافه کرد – ساخت اجتماعی – به عبارت دیگر اولین پرسش اساسی که باید به آن پاسخ داد این است که کوشش‌های تاریخ ساز، درابتدا باید متوجه چه چیز باشد؟ آیا اول باید افراد را تغییر داد یا گروه ها را ایا ساخت اجتماعی را؟ در اینجا بحث بر سر مشخص کردن هدف اولیه ای است که ضریبه دگرگونی باید بر آن فرود آید. (لاور، ۱۳۷۳: ۲۴۶)

بنابراین در محور تحلیل تعامل میان فرد و ساختارهای اجتماعی مورد تأکید قرار می گیرند. زیرا افراد به عنوان بازیگران، نقش کلیدی در جنبش های اعتراض آمیز دارند؛ آنها ضمن تفسیر ارزش های فرهنگی ساختارهای سیاسی- اجتماعی را به کار می گیرند. افراد، موسسه های دولتی، احزاب سیاسی، گروه های اجتماعی داخلی و سازمان های فرامی را هدایت می کنند؛ به موازات این ابعاد کلان ساختاری- فرهنگی، متغیرهای خرد فرهنگی مانند دیدگاه های شخصی، برداشت ها و انگیزه ها، اقدامات فردی را شکل می دهند. دیدگاه های افراد نسبت به جنبش اعتراض آمیز، رهبران حکومت و سیاست های عمومی دولت، بر تصمیم گیری آنان برای شرکت یا خودداری از شرکت در این گونه جنبش ها تاثیر می گذارد. افرادی که در جنبش های اعتراض آمیز به بازیگران فعال تبدیل می شوند، از طریق این جنبشها به بازنگری در ارزش های فرهنگی می پردازند و تلاش میکنند تا در نهادهای مسلط دگرگونی ایجاد کنند. (اپتر و اندی پین، ۱۳۸۰: ۲۱)

از سوی دیگر، مطالعه موقعیت داخلی یک جنبش اجتماعی با مطالعه موقعیت بین المللی آن کامل خواهد شد. ارتباطات فراملی در پیدایش تمامی بحران های انقلابی سهم دارند و به طور ثابت به تعارض و پیامدهای انقلابی کمک کرده اند. ملتها از طریق نفوذ یا سرمشق گرفتن از کشورهای توسعه یافته برانگیخته شده و به سرعت الگوهای توسعه آنان را به اجرا در میآورند. (اسکاچپول: ۱۳۷۶: ۳۶)

. این رساله به بررسی انقلاب مشروطه در کلیت نمی پردازد، بلکه می کوشد با بهره گیری از متن مذاکرات نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی، فهم و درک آنان را از ماهیت، مبانی، اهداف و موانع مشروطیت آشکار سازد.

۱-۷- روش جمع آوری اطلاعات

با توجه به اینکه هدف این رساله تبیین و تفسیر درک و باور نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی در خصوص مشروطه و مشروطیت است، روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای خواهد بود. بنابراین متن مذاکرات مجلس اول شورای ملی، روزنامه مجلس، و سایر مطبوعات آن دوره و همچنین خاطرات، مجموعه استاد و یادداشت های نمایندگان و سایر فعالان در جنبش مشروطه، مورد استفاده قرار خواهد گرفت. به علاوه منابع اینترنتی نیز اطلاعات ارزشمند ای را در خصوص موضوع مورد علاقه این رساله ارائه می دهند که مورد استفاده قرار گرفته اند.

۱-۸- سوابق پژوهش (ادبیات موضوعی)

در رابطه با موضوع این رساله، پژوهش مستقلی که صرفاً مشروطه و مشروطیت را از منظر نمایندگان نخستین مجلس شورای ملی بررسی کرده باشد، وجود ندارد. به علاوه استاد و مطالبی که مربوط به قبل از صدور فرمان مشروطه هستند، نیز از حیطه این رساله خارج می باشند. زیرا به گفته ناظم الاسلام کرمانی مربوط به "دوره بیداری" هستند. بنابراین آشاری که در طول جنبش مشروطه یا پس از آن نوشته شده اند، میتوانند مورد استفاده این رساله قرار گیرند. با این وجود، آنچه که بعنوان سوابق پژوهش در زمینه مشروطه و مشروطیت وجود دارد، را میتوان به دو بخش عمده تقسیم کرد؛ بخش اول که تعداد نوشته ها و پژوهش های قابل توجهی را شامل می شود از منظر تاریخ نگاران نوشته شده اند؛ بنابراین شیوه حاکم بر آنها بیشتر جنبه توصیفی دارد و خاصگرایانه است. در مواردی هم که مطالعات به توضیح علل رویدادها و ارتباط میان عوامل، داده ها، و ... می پردازند، بر پیش فرضهای مطرح نشده یارویکردهای کلان اما تصریح نشده استوارند.